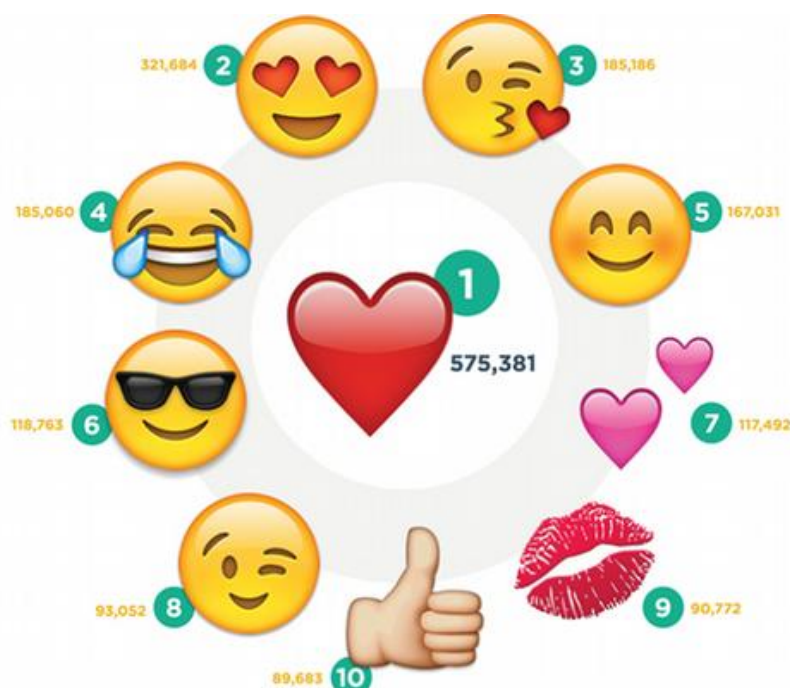
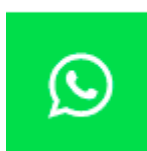

دنیای وب

استفاده از فیس‌بوک و توییتر برای پیشگیری از خودکشی

دانشمندان در حال تحقیق درباره چگونگی استفاده از تکنولوژی‌های کامپیوتری برای بررسی توییت‌ها و پست‌های فیس‌بوکی افراد برای کاهش خودکشی هستند. آیا شما تجربه‌ای از برخورد با توییت‌ها یا پست‌های فیس‌بوکی هشدار دهنده داشته‌اید؟

ارسال یک اموجی (emoji) ساده یا نوشته‌ای شتابزده در فیس‌بوک یا دیگر شبکه‌های اجتماعی می‌تواند جدی‌تر از آن باشد که معمولاً به نظر می‌رسد. اینکه اموجی، اموجی قلبی کامل و قرمز باشد یا قلبی شکسته، نوشته‌ی فیس‌بوکی از سر حال بودن کاربر خبر دهد یا حکایت از اندوه و رنج او داشته باشد، می‌تواند نشان از وضعیت کاربر داشته باشد. وضعیتی که گاه می‌تواند جدی و حتی در مواردی هشدارآمیز باشد.

زبان‌شناسان، روان‌شناسان و متخصصان کامپیوتر دریافته‌اند که زمان و زبان آنچه ما در شبکه‌های اجتماعی به اشتراک می‌گذاریم می‌تواند اطلاعاتی کلیدی درباره وضعیت سلامت روان ما مخابره کند. برخی پژوهشگران معتقدند بررسی نمودارهای رفتار افراد در شبکه‌های اجتماعی می‌تواند به انجمن‌های حامی سلامت روان کمک کنند تا از وقوع یکی از خشن‌ترین تصمیم‌های بشر علیه خود جلوگیری کنند: خودکشی.

این گروه از پژوهشگران معتقدند شبکه‌های اجتماعی و داده‌های تلفن‌های همراه حالا شانس جدیدی برای کمک به افراد در معرض خودکشی محسوب می‌شوند. این در حالی است که در کشورهای نظیر آمریکا که آمار خودکشی ثبت و اعلام می‌شود، گزارش‌ها از "افزایش نگران‌کننده" خودکشی در چند سال اخیر خبر می‌دهند.

بیش‌تر بخوانید: [جلسه فوری وزیر بهداشت برای چاره‌جویی درباره خودکشی‌ها](#)

بر اساس آمار منتشر شده در ماه آوریل امسال در آمریکا خودکشی هم در میان زنان و هم در میان مردان و در همه گروه‌های سنی بین ۱۰ تا ۷۴ سال افزایش داشته است.

بر این اساس از سال ۱۹۹۹ تا ۲۰۱۴ میزان خودکشی در آمریکا ۲۴ درصد رشد داشته است و تعداد آن به ۱۳ نفر در صد هزار نفر رسیده است. تنها در سال ۲۰۱۵، ۴۲ هزار آمریکایی با خودکشی جان خود را از دست داده‌اند.

پژوهشگران اطلاعاتی را که کاربران در شبکه‌های اجتماعی با دیگران به اشتراک می‌گذارند، پیامی "قوی و قابل اعتماد" در رابطه با سلامت روان آن‌ها می‌دانند.

تکرار معنادار اموجی قلب شکسته

موسسه Qntfy در آمریکا یکی از استارت‌آپ‌هایی است که تلاش دارد از یادگیری ماشینی برای طراحی الگوریتم‌هایی استفاده کند که روند رفتار و مرادفات کاربران در شبکه‌های اجتماعی را بررسی می‌کنند. یادگیری ماشینی یکی از شاخه‌های هوش مصنوعی است.

فعالیت ویژه این موسسه به طور کلی تحلیل داده برای حمایت از سلامت روان افراد است. گلن کوپرسمیت، مدیر این مجموعه، معتقد است که با استفاده از تکنولوژی و تحلیل رفتار آن‌لاین کاربران می‌توان میزان خطر خودکشی را مشخص کرد.

کوپرسمیت و همکارانش می‌خواهند بررسی کنند که کسی که در معرض خودکشی است چه الگوی رفتاری‌ای در فضای آن‌لاین در ماه‌ها، هفته‌ها و روزهای پیش از اقدام به خودکشی دارد. این دانش کمک خواهد کرد که موسسات مرتبط با دخالت به‌موقع از خودکشی فرد جلوگیری کنند.

در آخرین تحقیق این موسسه که در ماه جاری میلادی منتشر شد، توییت‌های دو گروه بررسی شد. گروه اول به صورت عمومی از تلاش و در نهایت اقدام برای خودکشی در توییت‌ر صحبت می‌کرده و

خبر می‌داده است و گروه دیگر هیچ فکر یا احساسی مرتبط با خودکشی در آثارش در توئیتر نبوده است.

بررسی محتوای تولید شده توسط این دو گروه در یک بازه زمانی کوپرسمیت و همکاری‌اش را به یک الگوی رفتاری رساند که مشخص کرد الگوریتم‌های طراحی شده توسط این گروه می‌توانند به خوبی در زمینه پیش‌بینی امکان خودکشی بر اساس سنجش محتوای تولیدشده‌ی کاربران وارد عمل شوند

بیش‌تر بخوانید: [خودکشی دست‌کم ۱۸ دانش‌آموز طی یک سال تحصیلی](#)

این گروه همچنین دریافتند که اموجی‌های استفاده شده توسط کاربران به مراتب بیش از آنچه به نظر می‌رسد معنادار است و احساسات واقعی و گاه هشدار دهنده‌ای با خود حمل می‌کند. افراد گروه اول که در معرض خودکشی بودند و اقدام به آن کردند نسبت به گروه کنترل که از سن و جنس مشابه بودند بیشتر از اموجی‌های قلب شکسته در توئیتهایشان استفاده کرده‌اند.

با این‌همه کوپرسمیت، مدیر موسسه Qntfy، تاکید می‌کند که استفاده مجزا از این اموجی‌ها نشانه‌ی تمایل به خودکشی نیست بلکه روند معنادار استفاده از آن‌هاست که مورد بررسی قرار گرفته است. بر اساس یافته‌های این موسسه همچنین، توئیتهای حاوی پیام‌های غمگین در روزهای منتهی به تلاش برای خودکشی افزایش داشته است و پس از آن توئیتهای شامل اندوه و خشم هر دو می‌شده‌اند.

در این تحقیق هویت کاربران برای رعایت حریم شخصی آن افشا نشده اما محتوای تعدادی از توئیتهای آن‌ها ذکر شده است. کوپرسمیت اعتقاد دارد که جمع‌آوری چنین اطلاعاتی از شبکه‌های اجتماعی و همچنین دیگر داده‌های تولید شده با دستگاه‌های تلفن

همراه نظیر پیام‌های ارسال شده می‌تواند برای روان‌شناسانی که در رابطه با افراد در معرض خطر خودکشی فعالیت دارند حیاتی باشد.

بررسی فیس‌بوک افراد تا زمان خودکشی

در یک مورد تحقیقاتی دیگر که از سال ۲۰۱۳ در دانشگاه یوتا در آمریکا آغاز شد، تیم تحقیق نوشته‌های فیس‌بوکی دو گروه ۷۰۰ نفره را که گروه اول با خودکشی در گذشته بود و گروه دوم به دلایلی دیگر از دنیا رفته بود از دو سال پیش از مرگشان بررسی کرد.

بر اساس این تحقیق کسانی که خودکشی کرده بودند در این دو سال به طور معناداری بیش‌تر درباره ماجراهای ناخوشایند و اضطراب‌آفرین زندگی‌شان نوشته بودند و احساسات و نگرش‌های منفی بیشتری را با دیگران به اشتراک گذاشته بودند.

افرادی که دست به خودکشی زده بودند همچنین در سه ماه آخر قبل از مرگ، درباره وضعیت جسمی خود یا احساسات و افکار خود به روشنی بیشتری صحبت کرده بودند. اما این روند با فرا رسیدن سومین ماه پیش از خودکشی متوقف شد تا اینکه در یک ماه آخر قبل از خودکشی افراد عموماً از رفتارهای غیرمعمول نظیر برگزیدن انزوای اجتماعی یا استفاده بی‌رویه از الکل گزارش داده‌اند و هم‌زمان نوشته‌های آن‌ها حاکی از عقاید باثبات‌تری درباره خود و جهان بوده است.

نقش شبکه‌های اجتماعی در پیشگیری از خودکشی

جانن اشنل که از سال ۱۹۹۵ یعنی زمانی که برادرش خودکشی کرد به فعالیت‌های مقابله با خودکشی پیوسته است اعتقاد دارد در حالی که دیگر راهکارها در پیشگیری از خودکشی شکست خورده‌اند ممکن است استفاده از علوم کامپیوتری باعث شود تا کمک

به افراد در معرض خودکشی به موقع و با موفقیت انجام گیرد.

اشنل یکی از مسئولان انجمن خودکشی‌شناسی در آمریکا است و اگرچه برادرش پیش از عصر شبکه‌های اجتماعی با خودکشی جان باخته، او معتقد است که بررسی اطلاعات شبکه‌های اجتماعی می‌تواند ابزاری قوی برای توضیح خودکشی باشد.

موسسه Qntfy از مردم خواسته است تا با در اختیار گذاشتن داوطلبانه محتوای آن‌لاین خود در توییتر، فیس‌بوک، اینستاگرام، ردیت و تامبلر و حتی در فیت‌بیت، ج‌آوبن، و ران‌کیپر (که اطلاعاتی درباره وضعیت و فعالیت و عادات فیزیکی افراد در اختیار می‌گذارد) به روند تحقیقات کمک کنند. داوطلبان در ابتدا ملزم خواهند بود که به سوالاتی درباره سلامت روان خود یا پیشینه‌های تلاش یا تصمیم خود برای خودکشی پاسخ دهند.

گفته می‌شود به رغم پیشرفت‌هایی که در زمینه طراحی الگوریتم‌هایی برای تحلیل محتوای آن‌لاین برای پیش‌بینی خودکشی افراد صورت گرفته هنوز این موضوع جای کار فراوان دارد. این موضوع نیاز به همکاری نزدیک روان‌شناسان و متخصصان کامپیوتر و همچنین حمایت‌های مالی گسترده از چنین طرح‌هایی دارد. پیشرفت‌های بیشتر در این زمینه نیازمند دست کم چند سال کار مداوم است.

در همین زمینه:

« جلسه فوری وزیر بهداشت برای چاره‌جویی درباره خودکشی‌ها